

Aan de heer Manou Doutrepont
Fevia
Kunstlaan 43
1040 Brussel

Uw bericht van:
14-04-2011 (e-mail)

Uw kenmerk:

Ons kenmerk:
IAB/3310/IO/BS

Brussel, 19 -04- 2011

Betreft: Artikel 23 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en artikel 66 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk - vergadering van de inspraakorganen - arbeidstijd - overloon - inhaalrust.

Geachte heer,

In antwoord op uw bovenvermelde e-mail heb ik de eer U volgende inlichtingen mede te delen.

Uw vraag betreft artikel 23 van de wet van 20 september 1948 houdende organisatie van het bedrijfsleven en artikel 66 van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

Deze wettelijke bepalingen stipuleren inderdaad uitdrukkelijk dat de vergaderingen van de inspraakorganen, zelfs indien zij buiten de arbeidsuren worden gehouden, als werkelijke arbeidstijd beschouwd worden en als dusdanig bezoldigd.

U stelt vast dat in de praktijk deze arbeidstijd betaald wordt aan het gewone uurloon, ook al zijn de grenzen van de arbeidsduur overschreden. Bovendien wordt geen inhaalrust toegekend. U stelt de vraag naar de rechtsbronnen van deze regeling.

Bij de bespreking van bovenvermelde wet van 20 september 1948 in de Senaat werd uitdrukkelijk bepaald dat van overuren en de daaraan verbonden toeslag geen sprake kan zijn. Er kan dus worden besloten dat de "gelijkstelling" niet geldt voor de toepassing van artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971, in het kader van overwerk en overloon.¹

Dezelfde motieven die werden aangevoerd in de Senaat om vast te stellen dat geen overurentoeslag verschuldigd is, gelden wellicht ook om te stellen dat de betreffende afwezigheden geen arbeidsuren uitmaken die kunnen aanleiding geven tot recuperatie in de zin

¹ F. Dorssemont, e.a., De ondernemingsraad, Sociaal Overleg, Kluwer, 2005, nr. 636.

van artikel 26bis van de arbeidswet. Het zevende lid van dit artikel vermeldt overigens geen gelijkstelling in deze zin.

Dit antwoord geldt slechts als advies dat geen afbreuk doet aan de soevereine beoordelingsmacht van hoven en rechtbanken.

Hoogachtend,

Michel De Gols,
directeur-generaal